

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: słowny znak towarowy „NAMMU” dla towarów i usług z klas 3, 32 i 44 — wspólnotowy znak towarowy nr 5 238 704

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Vincci Hoteles, SA

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: wniosek został oparty na art. 8 ust. 1 lit. b) w związku z art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Wydziału Unieważnień: oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 57 ust. 2 i 3 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 9 września 2013 r. — nMetric przeciwko OHIM (SMARTER SCHEDULING)

(Sprawa T-499/13)

(2013/C 344/116)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: nMetric LLC (Costa Mesa, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci T. Fuchs i A. Münch)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 17 czerwca 2013 r. w sprawie R 887/2012-2;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „SMARTER SCHEDULING” dla towarów z klasy 9 — Międzynarodowa rejestracja nr 1 093 837 wskazująca Unię Europejską.

Decyzja Eksperta: odrzucenie zgłoszenia w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 20 września 2013 r. — Stichting Sona i Nao przeciwko Komisji

(Sprawa T-505/13)

(2013/C 344/117)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Stichting Sona (Curaçao, dawniej Antyle Niderlandzkie) i Nao NV (Curaçao) (przedstawiciele: adwokaci R. Martens, K. Beirnaert i A. Van Vaerenbergh)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 28 czerwca 2013 r., o której wiedzę strona skarżąca powzięła dopiero w lipcu 2013 r., w której Stichting Sona nie została uznana za organ zarządzający w odniesieniu do realizacji działań określonych w jednolitym dokumencie programowym dotyczącym dawnych Antyli Niderlandzkich w ramach dziesiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju [EFR];

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej o powierzeniu realizacji działań określonych w tym dokumencie programowym International Management Group („IMG”).

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1) Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia domniemania niewinności, prawa do obrony, prawa do ochrony danych osobowych oraz tajności i poufności dochodzenia, chronionych na mocy art. 8 i 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 6 i 8 EKPC oraz art.16 TFUE.

Strona skarżąca podnosi, że pozwana wysłała do rządu niderlandzkiego pisma informujące o trwającym dochodzeniu prowadzonym przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych („OLAF”), w którym nie zostało jeszcze sporządzone (końcowe) sprawozdanie, lecz w którym skarżące zostały wskazane imiennie i w którym wskazano — włącznie zawarto treść bardzo silnie sugerującą — że skarżące uczestniczyły w nieprawidłowościach w ramach zarządzania dziewiątym Europejskim Funduszem Rozwoju i w którym w konsekwencji Komisja postanowiła na podstawie tego twierdzenia, że zarządzanie dziesiątym Europejskim Funduszem Rozwoju w odniesieniu do projektów dotyczących dawnych Antyli Niderlandzkich nie może im zostać powierzone. Skarżące nie została przy tym w żadnym miejscu określone przez OLAF jako „zainteresowane” i w związku z tym nie wiedziały one, że powinny były podjąć jako „zainteresowane” obronę, w związku z czym skarżącym uniemożliwiono obronę, ponieważ do dzisiaj nie zostały one poinformowane o sformułowanych pod ich adresem zarzutach, przed którymi powinny się bronić.

- 2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ skarżące w uzasadniony sposób oczekiwały, że zostanie im powierzona realizacja dziesiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju w odniesieniu do dawnych Antyli Niderlandzkich.
- 3) Zarzut trzeci dotyczy naruszenia zasady proporcjonalności, ponieważ Komisja wykluczyła skarżące jedynie na podstawie zawartych w sprawozdaniu OLAFu „tymczasowych ustaleń”, wskazujących na „możliwe problemy”.
- 4) Zarzut czwarty dotyczy naruszenia prawa do bycia wysłuchanym.
- 5) Zarzut piąty dotyczy naruszenia zasady przejrzystości w rozumieniu art. 14 rozporządzenia (WE) nr 215/2008 ⁽¹⁾ oraz obowiązku uzasadnienia.
- 6) Zarzut szósty dotyczy naruszenia art. 18 rozporządzenia (WE) nr 2304/2002 ⁽²⁾ oraz jednolitego dokumentu programowego w związku z dziesiątym EFR.
- 7) Zarzut siódmy dotyczy naruszenia art. 29 rozporządzenia (WE) nr 215/2008, ponieważ przesłanki powierzenia IMG realizacji finansowania w ramach wspólnego zarządu nie są spełnione. Druga zaskarżona decyzja jest zatem również niezgodna z prawem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 215/2008 z dnia 18 lutego 2008 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju (Dz.U. L 78, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2304/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. wprowadzające w życie decyzję Rady 2001/822/WE w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich ze Wspólnotą Europejską (Decyzja o Stowarzyszeniu Zamorskim) (Dz.U. L 348, s. 82).

**Skarga wniesiona w dniu 19 września 2013 r. —
Ratioparts-Ersatzteile-Vertriebs przeciwko OHIM — IIC
(NORTHWOOD)**

(Sprawa T-509/13)

(2013/C 344/118)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ratioparts-Ersatzteile-Vertriebs GmbH (Euskirchen) (przedstawiciel: M. Koch, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: IIC — Intersport International Corp. GmbH (Berno, Szwajcaria)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmianę decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 4 lipca 2013 r. (sprawa R 2211/2012-2) w ten sposób, by sprzeciw B17963622 został w całości oddalony; oraz
- obciążenie wnoszącej sprzeciw kosztami postępowania w sprawie sprzeciwu oraz drugiej strony postępowania odwoławczego kosztami tego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „NORTHWOOD” dla towarów i usług z klas 8, 9, 20, 25 i 35 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 412 776

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: IIC — Intersport International Corp. GmbH

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską znaku towarowego „NORTHBROOK” dla towarów z klas 9, 14, 18, 20, 22, 25 i 28

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.